

Мого дитинства сонячна країна

Прочитай правильно

37

Надвечірній, пробіжимося, віхопився, гайну́в.

Євген Гуцало

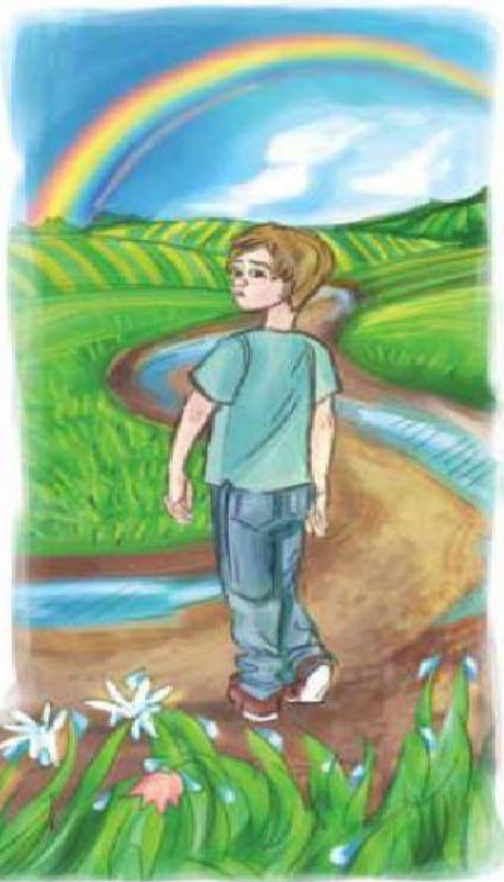
ПІД ВЕСЕЛКОЮ

Минув надвечірній дощ, і над луками звелася барвиста веселка.

— Ось, Васильку, — сказала мама, хто пройде під тією веселкою — все життя буде щасливий.

Віхопився Василько із двору — та й гайну́в стежкою на луки зелені. Уже скоро, здається, під самою веселкою пробіжить. І спинився раптом. **Став як укóпаний.** Повернувся — і назад у село **щоду́ху летить.** Бо як же він за своїх друзів позабував?

— Петрику! — покликав Василько свого сусіда. — Давай пробіжимося під веселкою. Мама сказала, що від того щасливі все життя будемо.

104

Мого дитинства сонячна країна

— Давай, — згодився Петрусь. — Але ж треба й Лесю гукнути. Хай і вона пробіжить.

Покликали і Лесю. Потім іще до гурту взяли кількох хлопчиків та дівчаток. Зібралися нарешті бігти під веселкою, глянули — а її вже нема.

— Не журіться, діти, — сказала Василькова мама. — Завтра чи позавтра зведеться інша веселка, тоді й пробіжіть під нею.

А сама раділа, що син не забув за своїх друзів.

- Коли відбувалася описана подія? Що про це свідчить? Як довго вона тривала?
- Хто головний герой оповідання? Куди він так поспішав? Чому він повернувся в село?
- Поясни значення виділених висловів.
- Які речення підтверджують, що діти були дружними?
- Чи є у тебе такий друг (пóдруга)? Яку рису його (її) характеру ти цінуєш найбільше?
- Підготуйся і стисло розкажи прочитаний твір.

- Встанови послідовність подій.

- Давай пробіжимося під веселкою.

Зібралися нарешті бігти під веселкою, глянули – а її вже нема.

А сама раділа, що син не забув за своїх друзі.

І спинився раптрм.

Натискай на прямокутничок і переходя до виконання тесту.